



DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 10 lipca 2020 r.

Poz. 1225

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lipca 2020 r.

w sprawie udzielania wyróżnień i przeprowadzania postępowań dyscyplinarnych wobec funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

Na podstawie art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2020 r. poz. 27) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady i tryb:
 - a) udzielania wyróżnień funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwanym dalej „funkcjonariuszami”,
 - b) przeprowadzania postępowań dyscyplinarnych wobec funkcjonariuszy,
 - c) wymierzania i wykonywania kar dyscyplinarnych,
 - d) odwoływania się od wymierzonych kar dyscyplinarnych;
- 2) właściwość Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwanej dalej „ABW”, oraz kierowników jednostek organizacyjnych ABW, zwanych dalej „przełożonymi”, w sprawach wymienionych w pkt 1.

§ 2. Zakres władzy dyscyplinarnej obejmuje:

- 1) udzielanie wyróżnień;
- 2) wszczynanie postępowań dyscyplinarnych;
- 3) rozstrzyganie spraw dyscyplinarnych w drodze wydawania orzeczeń w tych sprawach;
- 4) wymierzanie kar dyscyplinarnych i ich wykonywanie.

§ 3. 1. Szef ABW posiada władzę dyscyplinarną wobec wszystkich funkcjonariuszy.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej ABW posiada władzę dyscyplinarną wobec funkcjonariuszy pełniących służbę w podległej mu jednostce organizacyjnej ABW, z wyłączeniem funkcjonariuszy zajmujących stanowisko zastępcy kierownika jednostki organizacyjnej ABW.

§ 4. 1. Funkcjonariusz:

- 1) zajmujący stanowisko służbowe zastępcy Szefa ABW lub doradcy Szefa ABW, kierownika lub zastępcy kierownika jednostki organizacyjnej ABW,
- 2) będący rzecznikiem dyscyplinarnym, w zakresie określonym w § 2 pkt 2–4,

- 3) przeniesiony do dyspozycji Szefa ABW,
 - 4) oddelegowany do wykonywania zadań służbowych poza ABW
- podlega władzy dyscyplinarnej Szefa ABW.

2. Funkcjonariusz przeniesiony do pełnienia służby albo delegowany do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości lub funkcjonariusz, któremu powierzono pełnienie obowiązków służbowych na innym stanowisku w innej jednostce organizacyjnej ABW, z dniem przeniesienia, delegowania lub powierzenia pełnienia obowiązków służbowych podlega władzy dyscyplinarnej kierownika jednostki organizacyjnej ABW, do której został przeniesiony albo delegowany lub w której powierzono mu pełnienie obowiązków służbowych.

3. Funkcjonariusz odbywający szkolenie w systemie skoszarowanym w Centralnym Ośrodku Szkolenia i Edukacji ABW podlega władzy dyscyplinarnej kierownika tego ośrodka.

§ 5. 1. Funkcjonariusz, któremu powierzono pełnienie obowiązków służbowych na danym stanowisku służbowym, posiada władzę dyscyplinarną przysługującą funkcjonariuszowi powołanemu lub mianowanemu na to stanowisko.

2. Funkcjonariusz, który w zastępstwie pełni obowiązki służbowe na danym stanowisku służbowym, posiada władzę dyscyplinarną przysługującą zastępowanemu funkcjonariuszowi.

§ 6. Przełożony może, w formie pisemnej, upoważnić swoich zastępców do wykonywania w jego imieniu władzy dyscyplinarnej w określonym zakresie.

§ 7. Do postępowań dyscyplinarnych w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30, 413, 568 i 1086), z wyłączeniem działu VI oraz działów X–XV.

Rozdział 2

Zasady i tryb udzielania wyróżnień

§ 8. 1. Przełożony udziela funkcjonariuszowi wyróżnienia z własnej inicjatywy lub na wniosek.

2. Z wnioskiem o udzielenie funkcjonariuszowi wyróżnienia występuje:

- 1) bezpośredni przełożony funkcjonariusza – do kierownika jednostki organizacyjnej ABW;
- 2) kierownik jednostki organizacyjnej ABW, w której funkcjonariusz pełni służbę – do Szefa ABW.

§ 9. 1. Przełożony niebędący Szefem ABW może udzielić funkcjonariuszowi wyróżnienia, o którym mowa w art. 101 pkt 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, zwanej dalej „ustawą”.

2. Szef ABW może udzielić funkcjonariuszowi wyróżnienia, o którym mowa w art. 101 pkt 1–3 ustawy.

3. Do udzielania wyróżnienia, o którym mowa w art. 101 pkt 4 ustawy, stosuje się odpowiednio zasady i tryb określone w art. 67–69 ustawy oraz przepisach wydanych na podstawie art. 78 ustawy.

4. Do udzielania wyróżnienia, o którym mowa w art. 101 pkt 5 ustawy, stosuje się odpowiednio zasady i tryb określone w przepisach dotyczących mianowania na stanowisko służbowe wydanych na podstawie art. 94 ustawy oraz przepisach wydanych na podstawie art. 116 ust. 3 ustawy.

5. Szef ABW przedstawia funkcjonariusza do orderu lub odznaczenia z zachowaniem zasad i trybu określonych w szczególności w ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2020 r. poz. 138).

§ 10. 1. Wyróżnienia udziela się funkcjonariuszowi w sposób uroczysty.

2. Informację o wyróżnieniu udzielonym funkcjonariuszowi można podać do wiadomości funkcjonariuszom jednostki organizacyjnej ABW, w której pełni on służbę, a na polecenie Szefa ABW – wszystkim funkcjonariuszom.

3. Wyróżnienia, o których mowa w art. 101 pkt 1–3 ustawy, są udzielane w formie rozkazu personalnego, który nie jest decyzją administracyjną.

4. Rozkaz personalny, o którym mowa w ust. 3, zawiera w szczególności:

- 1) podstawę prawną udzielenia wyróżnienia;
- 2) stopień, imię i nazwisko wyróżnionego funkcjonariusza oraz imię jego ojca;
- 3) numer identyfikacyjny;

- 4) stanowisko służbowe;
- 5) nazwę jednostki organizacyjnej ABW;
- 6) rodzaj wyróżnienia oraz uzasadnienie jego udzielenia;
- 7) podpis z podaniem stopnia, imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego przełożonego.

5. Rozkaz personalny, o którym mowa w ust. 3, oraz dokument potwierdzający otrzymanie wyróżnienia, o którym mowa w art. 101 ust. 4–6 ustawy, podlegają włączeniu do akt osobowych wyróżnionego funkcjonariusza.

§ 11. Wyróżnienia mogą być udzielane funkcjonariuszowi:

- 1) przeciwko któremu nie jest prowadzone postępowanie karne lub dyscyplinarne, a w przypadku warunkowego umorzenia postępowania karnego wobec tego funkcjonariusza dopiero po okresie, w którym postępowanie to może być podjęte;
- 2) który nie jest zawieszony w czynnościach służbowych;
- 3) który nie został ukarany karą dyscyplinarną, a w przypadku ukarania taką karą dopiero po zatarciu tej kary;
- 4) który nie został skazany prawomocnym orzeczeniem sądu za przestępstwo, a w przypadku skazania takim orzeczeniem dopiero po zatarciu tego skazania.

Rozdział 3

Postępowanie dyscyplinarne

§ 12. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się niezwłocznie, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie naruszenia dyscypliny służbowej przez funkcjonariusza oraz w innych przypadkach określonych w ustawie.

2. Naruszeniem dyscypliny służbowej jest w szczególności:

- 1) odmowa wykonania albo niewykonanie rozkazu lub polecenia służbowego, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 79 ust. 2 ustawy, oraz przypadku, gdy odmowa dotyczy wykonania polecenia, które nie pozostaje w związku z pełnieniem służby;
- 2) zaniechanie wykonania czynności służbowej albo wykonanie jej w sposób niedbały lub niezgodny z rozkazem lub poleceniem służbowym;
- 3) niedopełnienie obowiązków służbowych albo przekroczenie uprawnień określonych w przepisach prawa;
- 4) świadome wprowadzenie w błąd, w szczególności przełożonego lub innego funkcjonariusza, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę dla służby albo określonej osobie;
- 5) postępowanie przełożonego w sposób przyczyniający się do rozluźnienia dyscypliny służbowej w podległej jednostce lub komórce organizacyjnej ABW;
- 6) umyślne naruszenie dóbr osobistych innego funkcjonariusza albo innej osoby w czasie pełnienia służby lub w związku z pełnieniem służby;
- 7) wprowadzenie się w stan ograniczający zdolność wykonywania obowiązków służbowych albo uniemożliwiający wykonywanie obowiązków służbowych;
- 8) zawiniona utrata broni służbowej lub amunicji, legitymacji służbowej, a także materiału zawierającego informacje niejawne lub tajemnice prawnie chronione;
- 9) zawiniona utrata przedmiotu stanowiącego wyposażenie służbowe, którego wykorzystanie przez osoby nieuprawnione wyrządziło szkodę innej osobie lub stworzyło zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa powszechnego;
- 10) nadużycie zajmowanego stanowiska lub pełnionej służby dla osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej przez funkcjonariusza lub inną osobę;
- 11) samowolne oddalenie się funkcjonariusza z rejonu zakwaterowania, jeżeli pełni służbę w systemie skoszarowanym, a także nieusprawiedliwione niestawienie się w miejscu pełnienia służby lub jego opuszczenie;
- 12) porzucenie służby.

§ 13. Celem postępowania dyscyplinarnego jest:

- 1) ustalenie, czy został popełniony czyn, za który funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną, zwany dalej „czynem”;
- 2) ustalenie, czy sprawcą czynu jest funkcjonariusz, przeciwko któremu zostało wszczęte postępowanie dyscyplinarne, zwany dalej „obwinionym”;
- 3) wyjaśnienie okoliczności i przyczyn popełnienia czynu w zakresie niezbędnym do ustalenia odpowiedzialności dyscyplinarnej obwinionego;
- 4) zebranie i utrwalenie dowodów w sprawie;
- 5) wymierzenie obwinionemu kary dyscyplinarnej współmiernej do popełnionego przez niego czynu.

§ 14. Postępowanie dyscyplinarne jest postępowaniem dwuinstancyjnym.

§ 15. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna przełożony:

- 1) z urzędu;
- 2) na polecenie Szefa ABW;
- 3) na wniosek:
 - a) bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza,
 - b) sądu lub prokuratora.

2. Przełożony może wszcząć postępowanie dyscyplinarne na wniosek osoby, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone zachowaniem funkcjonariusza naruszającego dyscyplinę służbową, zwanej dalej „pokrzywdzonym”.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b i ust. 2, przełożony zawiadamia składającego wniosek o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego albo o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego i jego wyniku.

4. Materiały sprawy przekazane przez sąd, prokuratora albo pokrzywdzonego włącza się do akt czynności wyjaśniających lub postępowania dyscyplinarnego.

§ 16. 1. Przełożony zwraca się do kierownika jednostki organizacyjnej ABW właściwej w sprawach osobowych o wyznaczenie rzecznika dyscyplinarnego do prowadzenia czynności wyjaśniających, o których mowa w § 17 ust. 1, oraz postępowania dyscyplinarnego.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej ABW właściwej w sprawach osobowych albo jego zastępca w formie pisemnej wyznacza rzecznika dyscyplinarnego.

3. Czynności wyjaśniające, o których mowa w § 17 ust. 1, oraz postępowanie dyscyplinarne wobec zastępcy Szefa ABW lub doradcy Szefa ABW, kierownika oraz zastępcy kierownika jednostki organizacyjnej ABW prowadzi rzecznik dyscyplinarny wyznaczony przez Szefa ABW.

§ 17. 1. Przełożony przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego może polecić podjęcie czynności wyjaśniających w niezbędnym zakresie, jeżeli wiadomość o popełnieniu czynu budzi wątpliwości, w szczególności co do faktu jego popełnienia, charakteru naruszenia dyscypliny służbowej lub osoby sprawcy.

2. Czynności wyjaśniające, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się w terminie 30 dni kalendarzowych od dnia ich podjęcia, przy czym w każdym przypadku powinny one zostać zakończone najpóźniej w dniu upływu terminu, o którym mowa w art. 147 ust. 1 ustawy.

3. Z przeprowadzonych czynności wyjaśniających, o których mowa w ust. 1, sporządza się sprawozdanie.

§ 18. 1. Postępowania dyscyplinarnego nie wszczyna się, a wszczęte umarza, gdy:

- 1) czynu nie popełniono albo czyn nie zawiera znamion czynu, za który funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną;
- 2) sprawca czynu nie ponosi odpowiedzialności dyscyplinarnej;
- 3) sprawca czynu zmarł;
- 4) nastąpiło przedawnienie, o którym mowa w art. 147 ustawy;
- 5) postępowanie co do tego samego czynu tego samego funkcjonariusza zostało ostatecznie ukończone lub się toczy.

2. Postępowania dyscyplinarnego można nie wszczynać, a wszczęte należy umorzyć, gdy okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości, a naruszenie dyscypliny służbowej przez funkcjonariusza jest znikome.

3. Postanowienie o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego wydaje przełożony.

4. Na postanowienie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego obwinionemu przysługuje zażalenie. Przepisy § 28, § 41, § 43 i § 45 stosuje się odpowiednio.

5. Odpis postanowienia, o którym mowa w ust. 3, doręcza się niezwłocznie kierownikowi jednostki organizacyjnej ABW właściwej w sprawach osobowych.

6. W przypadku popełnienia przez funkcjonariusza wykroczenia, w przypadku mniejszej wagi, ukarania grzywną lub zastosowania środka oddziaływania wychowawczego można nie wszczynać postępowania dyscyplinarnego, jeżeli wymierzenie najniższej kary dyscyplinarnej byłoby niewspółmierne do wagi popełnionego wykroczenia.

§ 19. Jeżeli w toku postępowania dyscyplinarnego zostanie ustalone, że okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości, a nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary surowszej niż nagana z ostrzeżeniem, obwiniony może wyrazić pisemną zgodę na dobrowolne poddanie się takiej karze. W tym przypadku postępowanie dyscyplinarne kończy się wydaniem orzeczenia o ukaraniu. Przepis § 41 stosuje się odpowiednio.

§ 20. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się z dniem wydania postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego.

2. Odpis postanowienia, o którym mowa w ust. 1, doręcza się niezwłocznie obwinionemu oraz kierownikowi jednostki organizacyjnej ABW właściwej w sprawach osobowych.

3. Postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego zawiera:

- 1) oznaczenie przełożonego wydającego postanowienie;
- 2) datę i miejsce wydania;
- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego;
- 4) wskazanie podstawy prawnej;
- 5) określenie czynu zarzucanego obwinionemu wraz z jego kwalifikacją prawną;
- 6) stopień, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego wyznaczonego do przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego;
- 7) uzasadnienie;
- 8) informację o pouczeniu obwinionego o uprawnieniach przysługujących mu w toku postępowania dyscyplinarnego;
- 9) podpis przełożonego z podaniem stopnia, imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego przełożonego.

4. Jeżeli w toku postępowania dyscyplinarnego okaże się, że obwinionemu należy zarzucić czyn nieobjęty postanowieniem o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego albo czyn w postaci zmienionej w istotny sposób, przełożony wydaje postanowienie o zmianie postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.

§ 21. 1. W ABW działa zespół rzeczników dyscyplinarnych, zwany dalej „zespołem”, podległy kierownikowi jednostki organizacyjnej ABW właściwej w sprawach osobowych lub jego zastępcy.

2. Rzecznik dyscyplinarny powołany w skład zespołu prowadzi czynności wyjaśniające, o których mowa w § 17 ust. 1, oraz postępowanie dyscyplinarne.

§ 22. 1. Rzecznika dyscyplinarnego powołuje w skład zespołu Szef ABW na okres 5 lat.

2. Informację o powołaniu doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu oraz włącza się do jego akt osobowych.

3. Rzecznikiem dyscyplinarnym może być funkcjonariusz, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

- 1) posiada stopień oficerski;
- 2) jest w służbie stałej;
- 3) nie był karany dyscyplinarnie;
- 4) nie był skazany za popełnienie przestępstwa;
- 5) nie zostało wobec niego warunkowo umorzone postępowanie karne;

- 6) posiada opinię służbową ze stwierdzoną przydatnością do służby;
- 7) nie zajmuje stanowiska służbowego zastępcy Szefa ABW lub doradcy Szefa ABW ani kierownika lub zastępcy kierownika jednostki organizacyjnej ABW.

4. Warunki określone w ust. 3 pkt 3–5 uważa się za spełnione, jeżeli funkcjonariusz:

- 1) nie posiada niezatartej kary:
 - a) dyscyplinarnej,
 - b) za popełnienie przestępstwa;
- 2) nie pozostaje w okresie, w którym może być podjęte warunkowo umorzone postępowanie karne.

§ 23. 1. Szef ABW odwołuje rzecznika dyscyplinarnego ze składu zespołu w przypadku:

- 1) zaistnienia okoliczności, które stanowią podstawę jego zwolnienia ze służby w ABW;
- 2) utraty przesłanki, o której mowa w § 22 ust. 3;
- 3) oddelegowania do pełnienia służby poza ABW;
- 4) zaistnienia innych okoliczności uniemożliwiających wykonywanie funkcji rzecznika dyscyplinarnego.

2. Szef ABW może odwołać rzecznika dyscyplinarnego ze składu zespołu w przypadku złożenia przez niego pisemnego wniosku.

§ 24. 1. Przełożonego lub rzecznika dyscyplinarnego wyłącza się od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym, jeżeli:

- 1) sprawa dotyczy go bezpośrednio;
- 2) jest małżonkiem obwinionego, jego obrońcy lub pokrzywdzonego albo pozostaje we wspólnym pożyciu z jedną z tych osób;
- 3) jest krewnym lub powinowatym obwinionego lub pokrzywdzonego w linii prostej, a w linii bocznej aż do stopnia między dziećmi rodzeństwa osób wymienionych w pkt 2, albo jest związany z jedną z tych osób węzłem przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 4) był świadkiem czynu lub został przesłuchany w charakterze świadka w tej sprawie;
- 5) między nim a obwinionym lub pokrzywdzonym zachodzi stosunek osobisty mogący wywołać wątpliwości co do jego bezstronności.

2. Przełożonego i rzecznika dyscyplinarnego można wyłączyć od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym także z innych uzasadnionych przyczyn.

3. Rzecznika dyscyplinarnego wyłącza się od prowadzenia postępowania dyscyplinarnego, jeżeli jest podwładnym obwinionego, jego obrońcy lub pokrzywdzonego.

4. Przełożony i rzecznik dyscyplinarny badają z urzędu, czy nie zachodzą okoliczności uzasadniające ich wyłączenie od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym.

5. Rzecznik dyscyplinarny niezwłocznie zawiadamia w formie pisemnej przełożonego o zaistnieniu okoliczności wymienionych w ust. 1–3.

6. Obwiniony może złożyć przełożonemu, który wszczął postępowanie dyscyplinarne, uzasadniony wniosek o wyłączenie rzecznika dyscyplinarnego.

7. Przełożony wydaje postanowienie o wyłączeniu lub odmowie wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego.

8. Odpis postanowienia o wyłączeniu lub odmowie wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego doręcza się niezwłocznie:

- 1) obwinionemu;
- 2) kierownikowi jednostki organizacyjnej ABW właściwej w sprawach osobowych.

9. Na postanowienie o odmowie wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego obwinionemu przysługuje zażalenie.

10. Do czasu wydania przez przełożonego postanowienia o wyłączeniu rzecznika dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny podejmuje wyłącznie czynności niecierpiące zwłoki.

11. Przełożony niezwłocznie zawiadamia w formie pisemnej Szefa ABW o zaistnieniu okoliczności wymienionych w ust. 1 i 3. Przepisy ust. 6–10 stosuje się odpowiednio.

12. W przypadku wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego § 16 stosuje się odpowiednio.

13. W postanowieniu o wyłączeniu przełożonego Szef ABW wskazuje nowego przełożonego, który będzie brał udział w postępowaniu dyscyplinarnym.

14. Przepisy ust. 1–13 stosuje się odpowiednio w przypadku podjęcia czynności wyjaśniających, o których mowa w § 17 ust. 1.

§ 25. Jeżeli po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego w stosunku służbowym obwinionego zajdą zmiany mające wpływ na właściwość przełożonego, w szczególności takie jak mianowanie lub przeniesienie obwinionego na stanowisko służbowe w innej jednostce organizacyjnej ABW albo odwołanie z zajmowanego stanowiska służbowego i przeniesienie do dyspozycji Szefa ABW, postępowanie dyscyplinarne prowadzi dotychczasowy przełożony.

§ 26. W przypadkach uzasadnionych dobrem służby lub dobrem postępowania dyscyplinarnego Szef ABW może z urzędu wyłączyć przełożonego i wyznaczyć do prowadzenia czynności wyjaśniających, o których mowa w § 17 ust. 1, lub postępowania dyscyplinarnego nowego przełożonego. Przepis § 24 ust. 13 stosuje się odpowiednio.

§ 27. 1. Rzecznik dyscyplinarny zbiera dowody i podejmuje czynności niezbędne do wyjaśnienia sprawy, w szczególności:

- 1) przesłuchuje pokrzywdzonego, obwinionego i świadków;
- 2) występuje do przełożonego z wnioskiem o zlecenie przeprowadzenia odpowiednich badań i ekspertyz;
- 3) zasięga niezbędnych opinii.

2. Rzecznik dyscyplinarny może skorzystać za zgodą przełożonego z pomocy innego rzecznika dyscyplinarnego przy przeprowadzaniu czynności dowodowych.

3. Z przesłuchania pokrzywdzonego, obwinionego, świadków i biegłych sporządza się protokół.

4. Rzecznik dyscyplinarny przed przesłuchaniem pokrzywdzonego, świadka i biegłego uprzedza ich o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Fakt uprzedzenia o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań odnotowuje się w protokole z przesłuchania.

§ 28. 1. W toku postępowania dyscyplinarnego postanowienia wydaje rzecznik dyscyplinarny, o ile ich wydanie nie jest zastrzeżone dla przełożonego. Przepis § 20 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Na postanowienia wydane w toku postępowania dyscyplinarnego obwinionemu i jego obrońcy przysługuje zażalenie, jeżeli rozporządzenie tak stanowi.

3. Zażalenie, o którym mowa w ust. 2, wnosi się do przełożonego za pośrednictwem wydającego postanowienie, w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia, a jeżeli postanowienie wydał przełożony – do Szefa ABW.

4. Jeżeli postanowienie wydał Szef ABW, zażalenie nie przysługuje, a obwiniony może złożyć do Szefa ABW wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przepisy ust. 2 i 5 stosuje się odpowiednio.

5. Przełożony po rozpatrzeniu zażalenia wydaje, w terminie 7 dni od dnia wniesienia zażalenia, postanowienie o:

- 1) utrzymaniu zaskarżonego postanowienia w mocy albo
- 2) uchyleniu zaskarżonego postanowienia i jego zmianie lub zwrocie do ponownego rozpatrzenia w całości lub w części.

6. Postanowienia wydane w toku postępowania dyscyplinarnego niezwłocznie doręcza się w formie pisemnej obwinionemu i jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony w sprawie.

§ 29. Obwiniony ma prawo do:

- 1) odmowy składania wyjaśnień;
- 2) zgłaszania wniosków dowodowych, w tym o przesłuchanie świadków;
- 3) ustanowienia jednego obrońcy, którym może być funkcjonariusz, adwokat lub radca prawny;
- 4) przeglądania akt postępowania dyscyplinarnego oraz sporządzania z nich notatek;
- 5) wnoszenia zażaleń na postanowienia, jeżeli rozporządzenie tak stanowi.

§ 30. 1. Wnioski dowodowe zgłasza się w formie pisemnej rzecznikowi dyscyplinarnemu ze wskazaniem okoliczności, które mają być udowodnione.

2. Rzecznik dyscyplinarny nie może odmówić przeprowadzenia dowodów mających istotne znaczenie dla wyjaśnienia sprawy.

3. Rzecznik dyscyplinarny odmawia uwzględnienia wniosku dowodowego, jeżeli:

- 1) przeprowadzenie dowodu jest sprzeczne z prawem;
- 2) okoliczność, która ma zostać udowodniona, jest już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy;
- 3) okoliczność, która ma zostać udowodniona, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy lub dowodu nie da się przeprowadzić;
- 4) wniosek dowodowy w sposób oczywisty zmierza do przedłużenia postępowania dyscyplinarnego.

4. Oddalenie wniosku dowodowego następuje w drodze postanowienia.

5. Jeżeli obwiniony lub jego obrońca ponowię wniosek dowodowy, mimo że został on oddalony, można go pozostawić bez rozpoznania.

§ 31. 1. Obwiniony może w formie pisemnej ustanowić jednego obrońcę na każdym etapie postępowania dyscyplinarnego.

2. Obrońcy przysługują:

- 1) uprawnienia obwinionego;
- 2) prawo do uczestniczenia w czynnościach przeprowadzanych z udziałem obwinionego.

§ 32. 1. Postępowanie dyscyplinarne powinno być ukończone w terminie 30 dni od dnia jego wszczęcia.

2. W uzasadnionych przypadkach przełożony może, w drodze postanowienia, przedłużyć postępowanie dyscyplinarne na dalszy czas oznaczony, niezbędny do jego zakończenia, nieprzekraczający 3 miesięcy.

3. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne nie zostało zakończone w terminie określonym w ust. 2, przełożony może je przedłużyć w drodze postanowienia na dalszy czas oznaczony.

§ 33. 1. Jeżeli zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania dyscyplinarnego, postępowanie dyscyplinarne zawieszają się na czas trwania przeszkody.

2. Jeżeli czyn stanowi jednocześnie przestępstwo, postępowanie dyscyplinarne można zawiesić – do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego, zwłaszcza gdy wymierzenie funkcjonariuszowi kary dyscyplinarnej zależy od wyników postępowania karnego i czyn nie stanowi naruszenia dyscypliny służbowej.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, gdy popełnienie przez funkcjonariusza przestępstwa jest oczywiste, a pozostawienie funkcjonariusza w służbie godzi w jej interes.

4. Postępowanie dyscyplinarne zawieszają przełożony w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.

5. Przełożony wydaje postanowienie o podjęciu zawieszzonego postępowania niezwłocznie po ustaniu przyczyn uzasadniających zawieszenie postępowania dyscyplinarnego.

§ 34. 1. Jeżeli rzecznik dyscyplinarny uzna, że cele postępowania dyscyplinarnego, o których mowa w § 13 pkt 1–4, zostały osiągnięte, zaznajamia obwinionego z materiałami postępowania dyscyplinarnego.

2. Obwiniony ma prawo, w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z materiałami postępowania dyscyplinarnego, złożyć pisemny wniosek o uzupełnienie postępowania dyscyplinarnego, o czym poucza się obwinionego, a wzmiankę o pouczeniu zamieszcza się w protokole.

3. Wniosek o uzupełnienie postępowania dyscyplinarnego rozpatruje rzecznik dyscyplinarny.

4. W przypadku nieuwzględnienia wniosku, o którym mowa w ust. 3, rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o odmowie uwzględnienia wniosku o uzupełnienie postępowania dyscyplinarnego.

5. Z czynności zaznajomienia obwinionego z aktami postępowania dyscyplinarnego sporządza się protokół.

§ 35. 1. Rzecznik dyscyplinarny po zapoznaniu obwinionego z materiałami postępowania dyscyplinarnego, jeżeli nie zachodzi potrzeba ich uzupełnienia:

- 1) wydaje postanowienie o zamknięciu postępowania dyscyplinarnego;
- 2) sporządza, w terminie 3 dni od dnia zamknięcia postępowania dyscyplinarnego, sprawozdanie z jego przebiegu, które niezwłocznie przekazuje przełożonemu.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zawiera:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego;
- 2) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe przełożonego, który wydał postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego;
- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego;
- 4) określenie czynu zarzucanego obwinionemu wraz z jego kwalifikacją prawną;
- 5) opis stanu faktycznego ustalonego na podstawie zebranych dowodów;
- 6) wnioski dotyczące orzeczenia dyscyplinarnego co do umorzenia postępowania dyscyplinarnego lub wymiaru kary dla obwinionego z uzasadnieniem i wskazaniem okoliczności łagodzących i obciążających.

3. Przełożony uchyla postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz przekazuje akta sprawy rzecznikowi dyscyplinarnemu do uzupełnienia w przypadku stwierdzenia, że nie zostały wyjaśnione wszystkie okoliczności sprawy.

Rozdział 4

Wymierzanie kar dyscyplinarnych

§ 36. 1. Na podstawie materiału dowodowego zebranego w postępowaniu dyscyplinarnym przełożony orzeka o:

- 1) uniewinnieniu obwinionego, jeżeli dowody zebrane w toku postępowania dyscyplinarnego nie potwierdziły zarzutów stawianych obwinionemu lub obwiniony w toku postępowania karnego, postępowania w sprawie o wykroczenie lub postępowania w sprawie o przestępstwo albo wykroczenie skarbowe został uniewinniony w trakcie postępowania lub postępowanie to umorzono, a czyn nie stanowi naruszenia dyscypliny służbowej, albo
- 2) umorzeniu postępowania, jeżeli zachodzi przypadek, o którym mowa w art. 147 ust. 1 lub 2 ustawy lub w § 18 ust. 1 pkt 3 lub 5, albo
- 3) uznaniu obwinionego winnym popełnienia czynu i wymierzeniu kary dyscyplinarnej, albo
- 4) uznaniu obwinionego winnym popełnienia czynu i odstąpieniu od wymierzenia kary.

2. Orzeczenie, o którym mowa w ust. 1, przełożony wydaje w terminie 14 dni od dnia otrzymania sprawozdania, o którym mowa w § 35 ust. 1 pkt 2.

§ 37. 1. Przełożony wymierza funkcjonariuszowi kary dyscyplinarne, o których mowa w art. 146 ust. 1 ustawy, przy czym właściwy do wymierzenia kar dyscyplinarnych określonych w art. 146 ust. 1:

- 1) pkt 7 i 8 ustawy – jest przełożony właściwy do mianowania na stopień, o którym mowa w art. 75 ustawy;
- 2) pkt 6, 9 i 10 ustawy – jest Szef ABW.

2. W przypadku funkcjonariusza, o którym mowa w § 4 ust. 3, kierownik Centralnego Ośrodka Szkolenia ABW jest uprawniony do wymierzania kar dyscyplinarnych, o których mowa w art. 146 ust. 1 i 2 ustawy. Do pozostałych kar dyscyplinarnych stosuje się przepis ust. 1.

§ 38. 1. Przy wymiarze kary dyscyplinarnej oraz w przypadku odstąpienia od jej wymierzenia przełożony uwzględnia w szczególności:

- 1) rodzaj i wagę czynu, a zwłaszcza charakter obowiązków służbowych, które obwiniony naruszył lub których nie dopełnił;
- 2) okoliczności, w jakich został popełniony czyn;
- 3) pobudki popełnienia czynu;
- 4) stopień winy;
- 5) zachowanie się obwinionego przed popełnieniem czynu i po jego popełnieniu;

- 6) okres pozostawania obwinionego w służbie;
- 7) opinię służbową obwinionego.

2. Na zaostrenie wymiaru kary dyscyplinarnej wpływa:

- 1) popełnienie czynu pod wpływem alkoholu lub innego środka odurzającego;
- 2) uprzednia karalność sądowa lub dyscyplinarna;
- 3) popełnienie czynu z motywacji zasługującej na szczególne potępienie lub w obecności podwładnego, wspólnie z nim lub na jego szkodę.

§ 39. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, za jeden czyn wymierza się tylko jedną karę dyscyplinarną.

§ 40. 1. Jeżeli przełożony uzna, że obwinionemu należy wymierzyć karę, do której wymierzenia nie jest uprawniony, niezwłocznie przesyła akta postępowania dyscyplinarnego Szefowi ABW z wnioskiem o wymierzenie określonej kary. Wniosek nie wiąże Szefa ABW. W przypadku uznania, że wystarczającą karą byłaby kara wymierzona przez przełożonego, który wystąpił z wnioskiem, Szef ABW zwraca akta postępowania dyscyplinarnego temu przełożonemu z poleceniem orzeczenia kary, do której wymierzenia jest uprawniony przełożony.

2. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1, zostaną stwierdzone istotne uchybienia lub braki dowodowe w przeprowadzonym postępowaniu dyscyplinarnym, Szef ABW zwraca akta w drodze postanowienia przełożonemu, w terminie 7 dni od dnia ich otrzymania, w celu usunięcia uchybień albo uzupełnienia braków oraz określa termin usunięcia tych uchybień albo uzupełnienia tych braków. Postanowienie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, wskazuje, w jakim kierunku ma nastąpić uzupełnienie postępowania dyscyplinarnego i jakie braki należy usunąć.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku określonym w § 37 ust. 2.

§ 41. 1. Orzeczenie o ukaraniu, odstąpieniu od wymierzenia kary, umorzeniu postępowania albo uniewinnieniu, o którym mowa w § 36 ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie przełożonego wydającego orzeczenie;
- 2) datę i miejsce wydania;
- 3) stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego;
- 4) określenie czynu zarzucanego obwinionemu wraz z jego kwalifikacją prawną;
- 5) rozstrzygnięcie w sprawie;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne ze wskazaniem przepisów i obowiązków, które obwiniony naruszył lub których nie dopełnił;
- 7) pouczenie o prawie wniesienia odwołania;
- 8) podpis przełożonego z podaniem stopnia, imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego przełożonego.

2. Orzeczenie doręcza się niezwłocznie obwinionemu oraz kierownikowi jednostki organizacyjnej ABW właściwej w sprawach osobowych.

3. W przypadku gdy uzasadnienie orzeczenia zawiera informacje niejawnie obwinionemu doręcza się orzeczenie bez uzasadnienia, z zawiadomieniem, że uzasadnienie orzeczenia zostało sporządzone.

4. Obwiniony ma prawo zapoznać się z uzasadnieniem, o którym mowa w ust. 3. Przed udostępnieniem uzasadnienia przełożony lub rzecznik dyscyplinarny poucza obwinionego o obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych zawartych w uzasadnieniu i uprzedza o skutkach niedopełnienia tego obowiązku. Fakt pouczenia obwiniony potwierdza własnoręcznie podpisem.

Rozdział 5

Postępowanie odwoławcze

§ 42. 1. Odwołanie od orzeczenia składa się w formie pisemnej Szefowi ABW, w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia, za pośrednictwem przełożonego, który wydał orzeczenie.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

3. Orzeczenie, od którego nie wniesiono odwołania w terminie, po upływie tego terminu staje się ostateczne i podlega wykonaniu.

4. Od orzeczenia wydanego przez Szefa ABW odwołanie nie przysługuje, jednakże obwiniony, w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia, może zwrócić się do Szefa ABW z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przepis § 45 stosuje się odpowiednio.

§ 43. Przełożony, który wydał orzeczenie, w terminie 7 dni od dnia złożenia odwołania przesyła odwołanie wraz z aktami postępowania dyscyplinarnego Szefowi ABW.

§ 44. 1. W postępowaniu odwoławczym nie przeprowadza się postępowania dowodowego co do istoty sprawy.

2. W wyjątkowych przypadkach przy rozpatrywaniu odwołania Szef ABW, uznając potrzebę uzupełnienia materiałów postępowania dyscyplinarnego, może zlecić ich uzupełnienie przez rzecznika dyscyplinarnego i nakazać przeprowadzenie określonego dowodu.

§ 45. Szef ABW po rozpoznaniu odwołania wydaje orzeczenie o:

- 1) utrzymaniu w mocy orzeczenia wydanego w pierwszej instancji albo
- 2) zmianie orzeczenia wydanego w pierwszej instancji co do istoty, albo
- 3) uchyleniu orzeczenia wydanego w pierwszej instancji i skierowaniu sprawy do ponownego rozpoznania, wskazując uchybienia, które należy usunąć, i dowody, które należy przeprowadzić, albo
- 4) uchyleniu orzeczenia wydanego w pierwszej instancji i umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.

§ 46. Orzeczenie, o którym mowa w § 45, zawiera:

- 1) oznaczenie organu wydającego orzeczenie;
- 2) datę i miejsce wydania;
- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego;
- 4) wskazanie orzeczenia, od którego zostało złożone odwołanie;
- 5) rozstrzygnięcie wydane po rozpoznaniu odwołania;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne;
- 7) pouczenie o prawie wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego;
- 8) podpis Szefa ABW.

§ 47. Przepisy dotyczące postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio w postępowaniu odwoławczym, z wyłączeniem przepisów § 17, § 20, § 32 ust. 2 i § 35.

§ 48. W orzeczeniu, o którym mowa w § 45 pkt 2, nie można wymierzyć obwinionemu kary surowszej niż kara wymierzona w zaskarżonym orzeczeniu o ukaraniu.

Rozdział 6

Wykonywanie kar dyscyplinarnych

§ 49. Orzeczenie o ukaraniu, o którym mowa w § 42 ust. 3 i § 45 pkt 1 i 2, jest ostateczne i podlega niezwłocznemu wykonaniu przez przełożonego.

§ 50. 1. Orzeczenie o ukaraniu włącza się do akt osobowych ukaranego funkcjonariusza.

2. Przełożony, który wydał orzeczenie o ukaraniu, mając na uwadze względy wychowawcze lub prewencyjne wydania orzeczenia, może podać treść orzeczenia do wiadomości wszystkim lub niektórym funkcjonariuszom jednostki organizacyjnej ABW, w której ukarany funkcjonariusz pełni służbę.

§ 51. Wykonanie kar dyscyplinarnych polega na:

- 1) przeprowadzeniu rozmowy i wytknięciu niewłaściwego postępowania – przy wymierzeniu kary upomnienia, nagany i surowej nagany;
- 2) przeprowadzeniu rozmowy, wytknięciu niewłaściwego postępowania i uprzedzeniu ukaranego funkcjonariusza o możliwości wymierzenia kary przeniesienia na niższe stanowisko służbowe lub kary surowszej, jeżeli ponownie popełni czyn – przy wymierzeniu kary nagany z ostrzeżeniem lub kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku służbowym;

- 3) wydaniu rozkazu personalnego o przeniesieniu na niższe stanowisko służbowe – przy wymierzeniu kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe;
- 4) wydaniu rozkazu personalnego o utracie posiadanego stopnia i powrocie do stopnia bezpośrednio niższego – przy wymierzeniu kary obniżenia stopnia;
- 5) wydaniu rozkazu personalnego o utracie stopnia oficerskiego i powrocie do stopnia szeregowego – przy wymierzeniu kary pozbawienia stopnia oficerskiego;
- 6) przeprowadzeniu rozmowy, wytknięciu niewłaściwego postępowania i ostrzeżeniu, że za ponowne popełnienie czynu ukarany funkcjonariusz może zostać wydalony ze służby – przy wymierzeniu kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby;
- 7) wydaniu rozkazu personalnego o zwolnieniu ze służby – przy wymierzeniu kary wydalenia ze służby.

Rozdział 7

Zatarcie i darowanie kar dyscyplinarnych

§ 52. 1. Zatarcie kary dyscyplinarnej oznacza uznanie kary za niebyłą.

2. Wskutek zatarcia kary dyscyplinarnej następuje usunięcie orzeczenia o ukaraniu z akt osobowych ukaranego funkcjonariusza i uczynienie informacji o ukaraniu nieczytelną.

3. Zatarcie kary dyscyplinarnej nie usuwa skutków wykonania kary.

4. Jeżeli ukarany funkcjonariusz popełnił czyn, za który została mu wymierzona kara dyscyplinarna, przed upływem okresu wymaganego do zatarcia poprzednio wymierzonej kary dyscyplinarnej, dopuszcza się tylko jednoczesne zatarcie wszystkich kar dyscyplinarnych.

§ 53. Zatarcie kary dyscyplinarnej następuje z mocy prawa po upływie:

- 1) 3 miesięcy od dnia, w którym orzeczenie kary upomnienia stało się ostateczne;
- 2) 6 miesięcy od dnia, w którym orzeczenie kary nagany stało się ostateczne;
- 3) 9 miesięcy od dnia, w którym orzeczenie kary surowej nagany i nagany z ostrzeżeniem stało się ostateczne;
- 4) 12 miesięcy od dnia, w którym orzeczenie kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku stało się ostateczne;
- 5) 15 miesięcy od dnia, w którym orzeczenie kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe oraz obniżenia stopnia stało się ostateczne;
- 6) 18 miesięcy od dnia, w którym orzeczenie kary pozbawienia stopnia oficerskiego stało się ostateczne;
- 7) 24 miesięcy od dnia, w którym orzeczenie kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby stało się ostateczne.

§ 54. Zatarcie kary dyscyplinarnej nie następuje w przypadku wymierzenia ukaranemu funkcjonariuszowi kary:

- 1) wydalenia ze służby;
- 2) obniżenia stopnia połączonej z karą wydalenia ze służby.

§ 55. Zatarcie kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 146 ust. 1 pkt 1–4 ustawy, może nastąpić w każdym czasie, a kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 146 ust. 1 pkt 5–9 ustawy, może nastąpić po upływie połowy terminów określonych w § 53 pkt 4–7 – w przypadku nienagannego przebiegu służby potwierdzonego w opinii służbowej ukaranego funkcjonariusza.

§ 56. Kara dyscyplinarna może być w każdym czasie darowana lub zatarta za męstwo lub odwagę albo istotne osiągnięcia w służbie, wykazane przez ukaranego funkcjonariusza po dniu, w którym orzeczenie o ukaraniu stało się ostateczne.

§ 57. 1. W przypadkach, o których mowa w § 55 i § 56, postanowienie o darowaniu lub zatarcu kary dyscyplinarnej wydaje przełożony, który wymierzył karę dyscyplinarną.

2. Postanowienie o darowaniu lub zatarcu kary dyscyplinarnej:

- 1) doręcza się niezwłocznie ukaranemu funkcjonariuszowi;
- 2) dołącza się do akt osobowych ukaranego funkcjonariusza na czas nie dłuższy niż przewidziany do zatarcia danej kary dyscyplinarnej, jednak nie dłużej niż na 3 miesiące.

Rozdział 8

Wznowienie postępowania dyscyplinarnego

§ 58. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego następuje:

- 1) z urzędu;
- 2) na wniosek obwinionego;
- 3) na wniosek krewnego w linii prostej, przysposabiającego lub przysposobionego, rodzeństwa albo małżonka obwinionego – w przypadku śmierci obwinionego.

§ 59. 1. Przełożony, który wydał orzeczenie kończące postępowanie dyscyplinarne, wznawia postępowanie dyscyplinarne lub odmawia wznowienia tego postępowania w drodze postanowienia.

2. Na postanowienie w przedmiocie wznowienia postępowania dyscyplinarnego obwinionemu lub osobie, która złożyła wniosek o wznowienie tego postępowania, przysługuje zażalenie.

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, doręcza się niezwłocznie obwinionemu lub osobie, która złożyła wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego.

4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydane przez:

- 1) przełożonego niebędącego Szefem ABW – przysługuje zażalenie do Szefa ABW,
- 2) Szefa ABW – przysługuje wniosek do Szefa ABW o ponowne rozpatrzenie sprawy – w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

§ 60. 1. Postanowienie o wznowieniu postępowania dyscyplinarnego stanowi podstawę do przeprowadzenia postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy.

2. Postępowanie, o którym mowa w ust. 1, prowadzi rzecznik dyscyplinarny wyznaczony przez kierownika jednostki organizacyjnej ABW właściwej w sprawach osobowych. Przepisy o postępowaniu dyscyplinarnym stosuje się odpowiednio.

3. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w ust. 1, przełożony wydaje orzeczenie, w którym:

- 1) odmawia uchylecia dotychczasowego orzeczenia albo
- 2) uchyla dotychczasowe orzeczenie i rozstrzyga o istocie sprawy.

Przepis § 41 stosuje się odpowiednio.

4. Na orzeczenie wydane w trybie wznowienia postępowania dyscyplinarnego obwinionemu lub osobie, która złożyła wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego, służy odwołanie. Przepisy o postępowaniu odwoławczym stosuje się odpowiednio.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 61. Przepisy rozporządzenia stosuje się do postępowań dyscyplinarnych wszczętych i niezakończonych do dnia jego wejścia w życie.

§ 62. Czynności realizowane w ramach wszczętych i niezakończonych postępowań dyscyplinarnych podjęte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pozostają w mocy.

§ 63. Rzecznik dyscyplinarny powołany na podstawie dotychczasowych przepisów staje się rzecznikiem dyscyplinarnym w rozumieniu niniejszego rozporządzenia. Jego powołanie kończy się z upływem 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 64. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.¹⁾

Prezes Rady Ministrów: *M. Morawiecki*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2004 r. w sprawie udzielania wyróżnień i przeprowadzania postępowań dyscyplinarnych wobec funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (Dz. U. z 2014 r. poz. 60), które na podstawie art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1091) utraciło moc z dniem 27 czerwca 2020 r.